

Marija un Marta

Marts 2013 Nr. 1 (74)

ŽURNĀLĀ:

- PIN kods uz Debesīm
- Spraucies cauri asfaltam
- Norvēģija Āfrikā
- ūdens un Ūdens

TALSU KRISTĪGĀ SKOLA
(ēkas ar sarkaniem jumtiem)

Mīlestības stūrītī skolā

Interviju ar TKS direktori Ingu Gruzniņu lasiet 8. lpp.

„Marija un Marta” Marts / 2013

Saturs

4. Sveicam!
5. Tuvākie pasākumi
6. E.Lapiņas uzruna
7. Meitene pie spoguļa
8. I.Gruzniņas liecība
14. Konference ar Eiropas sieviešu vadītājām
23. L.Godiņa par Eiropu
25. Sieviešu konference Francijā
27. E.Rozes lekcija par patiesību
29. Dialogs Līgatnē
31. A.Grobiņa bērnodārzā
34. Izcep vēl vienu maizi!
35. Rokdarbi
36. Dzersim ūdeni!
38. Iesaldēsim ledū!

Sveicam Jūs Lieldienās!

Lieldienas ir stāsts par nāvi un dzīvību.

Par nāvi nav patīkami runāt, bet tas arī nav īstais vārds. Visur, kur Jaunā Derība stāsta par cilvēka aiziešanu pie Dieva MŪŽĪBĀ, tiek teikts – aizmigšana. Par Jaira meitiņu Jēzus teica: „Viņa ir aizmigusī.” Par Lācaru Jēzus teica: „Mans draugs ir aizmidzis.” Arī par kristiešiem, kas cilvēciski izsakoties, ir miruši, Bībele saka – viņi ir aizmiguši.

Cik viegli un skaisti ir teikt – aizmidzis! Nekas nav patīkamāk, kā aizmigt. Aizmigt kā tēta vai māmiņas rociņās, kā siltā gultiņā. Jo pēc aizmigšanas taču nāk atmošanās!

Asni pavasarī atmostas un spraucas cauri visām čaulām. Lieldienās priecājamies par dabas atmošanos. Bet galvenais – Lieldienās svinam Jēzus augšāmcelšanos.

Nāve Bībelē tiek saistīta ar pavisam citu vārdu, un tas ir – grēks. „Savos grēkos jūs esat miruši.” Miruši jūs esat tad, ja grēkojat, kaut arī staigājat pa zemes virsu.

Jēzus cieta un mira mūsu grēku dēļ. Viņš patiešām nomira. Toties mums, kas ticam Viņam, vairs nav jāmirst, mēs – tikai aizmigsim! Aizmigsim, lai atmostos kopā ar Viņu.

Sveicam Jūs augšāmcelšanās svētkos!

Redaktore

Izdevējs:

LBDS (Latvijas Baptistu draudžu savienības)
SKA (Sieviešu kalpošanas apvienība)
E-pasts: tabita.mm@inbox.lv

Redkolēģija:

Līvija Godiņa, Elita Lapiņa, Lidija Saulīte,
Sarmīte Biķe, Tabita Runce (redaktore)
Maketētājs: Raitis Lasmanis
Vāka foto: Indra Melluma

Tas asniņš tur, zem asfalta,
ir ļoti gribošs plaukt.
Tas asniņš tur, zem asfalta,
grib sāpēm cauri augt.

Un dziļi, dziļi noliecies,
viņš sāpes neapsūdz.
Un dziļi, dziļi noliecies,
viņš ilgi spēku lūdz.

Zem sloga, zemei pieplacis,
viņš sirdī to jau redz,
ka pasauli, ka debesis
nekas vairs neapsedz.
Ka šūpojas balts puķu lauks,
ka arī viņš tur plauks.

Tas asniņš tur, zem asfalta,
es zinu, piecelsies,
un sāpes ilgi bēnīsies,
kā viņš tām cauri ies.

/Ruta Elere-Štelmahere/

*No sirds pateicamies mūsu
Elitai Lapīnai par pašai izlēmtajiem
un mīlestības pilno darbu
kā Sieviešu Kalpošanas apvienības
vadītājai Latvijā. Šī gada
16. martā, kongresā Elita beidz
savu 5 gadu posmu kā vadītāja,
bet turpina kalpošanu bērniem ar
īpašām vajadzībām,
organizējot nometni Pelčos.
Lai Dievs svētī Tevi
un Tavu ģimeni!*

Sirsniņi sveicam Sieviešu kalpošanas vadītājas mūsu draudzēs:

- 6. martā - **Zentai Sloģei 50** (Gulbenes dr.)
- 14. martā - **Vijai Birzniecei 75** (Tukuma dr.)
- 22. martā - **Aijai Maķevicai 55** (Talsu dr.)
- 26. martā - **Lailai Grīnbergai 40** (Limbažu dr.)
- 3. aprīlī - **Maijai Bitei 35** (Liepājas Ciānas dr.)
- 29. aprīlī - **Skaidrītei Galmanei 75** (Ģipkas dr.)

SKA birojs Rīgā

Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011
Atvērts trešdienās 10:00 – 17:00
Tel.: 67227195
E-pasts: marta.kalpo@lbds.lv

SKA vadītāja Elita Lapīna

Tel.: 26377007
E-pasts: elita.lapina@inbox.lv
Lai personīgi tiktos ar SKA vadītāju,
lūdzam iepriekš sazināties!

Ziedojumus

Sieviešu Kalpošanas apvienībai
varat pārskaitīt uz bankas kontu:

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Banka: A/S SWEDBANK
Reģistrācijas nr.: 90000085765
Konts: LV78HABA0551025781989
Ar norādi:
Sieviešu kalpošanas apvienībai

TUVĀKIE PASĀKUMI:

16. martā plkst. 10:00 SKA kongress „LŪDZIET DIEVU BEZ MITĒŠANĀS”

Savienības namā Lāčplēša ielā 37, Rīgā

18. maijā LABDARĪBAS DIENA Ventspilī

Plānojam organizēt dažādas aktivitātes visas dienas garumā Ventspilī baptistu draudzes dievnamā un tā apkārtnē, lai iegūtu līdzekļus nometnes organizēšanai bērniem ar īpašām vajadzībām Pelčos.

Mums tiek dāvāta iespēja piedalīties šajā pasākumā, ziedojot savus rokdarbus, iegādājoties citu darinājumus, esot sadraudzībā un klausoties dziesmas, dzejas, liecības. Dievnama durvis šajā dienā būs atvērtas ikvienam interesentam, labvēlim un garāmgājējam. Ja nevarat piedalīties klātienē, būsīm pateicīgi par jebkuru finansiālu atbalstu bērnu nometnei.

Aicinām jūs ikvienu darināt rokdarbus
un nodot tos savas draudzes Sieviešu kalpošanas vadītājai
vai SKA birojā Rīgā, Lāčplēša ielā 37

25. - 29. jūnijā NOMETNE BĒRNIEM AR ĪPAŠĀM VAJADZĪBĀM Pelčos

2.- 4. augustam LBDS KONGRESS UN MISIJAS DIENAS Līvānos

(vairāk LBDS mājas lapā)

Tās būs īpašas dienas, kad varēsim dažādos veidos pasludināt Labo Vēsti. SKA ir uzticēts organizēt pasākumu - akciju „Ģimene- ģimenei”. Mūsu draudžu ģimenes tiek aicinātas gatavot dāvanas konkrētām ģimenēm Līvānos, kuras nonākušas grūtībās. Pakas tiks nogādātas personīgi ģimenēm vai tiks dalītas SKA organizētos pasākumos, biedrībās un iestādēs, kuras strādā ar šīm ģimenēm.

Sīkāka informācija pie Solvitas Zīveres, tel: 27037931

MĪLĀS SIEVIETES – MĀSAS VISĀ LATVIJĀ!

Elita Lapīna, Sieviešu kalpošanas apvienības (SKA) vadītāja Latvijā

Pienācis jau pavasaris. Katra sekunde, minūte un diena ir Dieva žēlastības dota. Kāda būs mūsu dzīve un kalpošana šajā gadā?

Cilvēkiem ir tieksme domāt un plānot, un tas nav slikti. Tomēr jāpatur prātā, ka Dievs mūsu plānos var ieviest savas korekcijas.

„Ne, ka mēs paši no sevis būtu spējīgi ko labu domāt; bet ja esam spējīgi, tad tas ir no Dieva” (2. Kor. 3:5).

Vēlu šajā rūpju piepildītajā steigā norimt un rast laiku ikdienas lūgšanām, ieklausoties mūsu Kunga Jēzus Kristus balsī, sadzirdot Viņa plānus mūsu dzīvē! Mūsu Sieviešu kalpošanas apvienības 2013. gada moto ir:

„LŪDIET DIEVU BEZ MITĒŠANĀS” (1. Tes 5:17).

Šogad LBDS vadība aicina visas nozares vēl ciešāk kā līdz šim iesaistīties kopdarba pasākumos. Tādēļ arī SKA aktivitātes atšķirsies no iepriekšējiem gadiem, jo būs vairāk orientētas uz praktisko kalpošanu - kristocentriski un misionāli. Uz to aicinām jūs visas gan kopdarbā, gan atsevišķi savās dzīves vietās.

Rakstīsim savas dzīves plānus ar zīmuli un ļausim Dievam dzēst un pielabot tos! Lūgsim Dieva Gara vadību!

elita

PIE SPOGUĻA

Kāds jautrs atgadījums no dzīves, kas pierāda, cik svarīgi ir jau no paša sākuma savos bērnos audzināt mīlestību uz Dievu, mācīt saprast Rakstus un paklausīt Dieva vārdam.

Kādu rītu mazā skolniece Elīna, stāvot pie spoguļa un velkot siltas drēbes un kombinezonu, lai dotos uz skolu, skaļi pie sevis spriedelēja: „Ko tās meitenes iedomājas? Staigā „plikas” (neapgērbusās kombinezonos), neliek šalli un cepuri... un tad domā Dievu lūgt!!! ... !?” Šajā brīdī gaidīju, kas sekos tālāk...

„Dziedini mūs, dziedini mūs!” it kā mazliet mēdīdamās, Elīna atdarina dzirdētās lūgšanas. „Ko tad lai Dievs dziedina? Pašas ir nepaklausīgas, negērbjas silti, dzīvo grēkā un tad domā, ka Dievs viņas klausīs?!?!?!”

Izklausoties ļoti dedzīga un mazliet dusmīga, mazās Elīnas spriedelēšana manī izraisīja smiekliņu. Bet tūlīt kā nojauzdama, ka klausos viņā, Elīna „caur pieri” uzlūkoja mani un ieprasījās: „Vai nē? Mām???”

Nu ko es vēl varēju atbildēt?

Piekrītoši pamāju ar galvu un klusiņām teicu TĒTIM Paldies, ka šo ikdienā šķietami mazo lietu Viņš atkal man ir vienkāršā veidā parādījis caur manu meitu. Cik bieži es neievēroju atpūtas laiku, bet „raujos” darba pienākumos vai mājas darbos, jo tie liekas svarīgāki, un pēc nepietiekamas atpūtas mans organisms kļūst vājš un pieņem iesnas, pieņem klepu, vai vienkārši pieņem fizisko nogurumu un tad mana lūgšana tieši tā arī skan: „Dziedini mani!”

Lūk – kas maza bērna izpratnē ir grēks! Un arī Dieva vārda izpratnē nepaklausība ir grēks. Kļūsim kā bērni un paklausīsim rīkojumiem, ko mums ļoti gaišā veidā Bībelē – ir devis Dievs. Lai arī tur nav ierakstīts, ka aukstā laikā jāliek cepure un šalle, bet tur ir rakstīts par atpūtu, viss par laiku ar Dievu, viss par grēku un elku kalpību... un arī par nepaklausības sekām...

Elīnas mamma Estella *EMM*

(No Priekules bapt. dr. avīzes 2012. g. aprīlī)

Ilustratīvs foto

JĒZUS – VIENĪGĀ PAROLE

Inguna Gruzniņa – Talsu Kristīgās vidusskolas direktore - pagājušā gadā divas reizes viesojās mūsu pasākumos. Dzirdējām lekciju „Sieviete – sieva – māte – Dievabērns – uzņēmēja” sieviešu nometnē Siguldā, kā arī klausījāmies viņas stāstījumu par savu dzīvi un kalpošanu sieviešu konferencē Nācaretes draudzē, Liepājā. Piedāvājam jums šīs liecības saīsinātu atstāstījumu.

I. Gruzniņa pie skolas karoga

Stāsta Inguna Gruzniņa:

Savā bērnībā un jaunībā tiku audzināta un dzīvoju pēc pārliecības, ka cilvēks visu var izdarīt saviem spēkiem. Augu tipiskā padomju ģimenē - mana mamma bija skolotāja, tēvs – milicis. Mācījos, skolojos, studēju pēc tā brīža standartiem. Dieva manā dzīvē nebija. Apprecējos ar Māri Gruzniņu, piedzima meitiņas Zane un Elīna, viss likās skaisti. Kādu rītu pusotrgadīgā Elīna pēkšņi pamodās pa pusei paralizēta. Ārsti konstatēja ļaundabīgu galvas smadzeņu audzēju, vajadzēja steidzamu operāciju, bet bija iespējamība, ka tās laikā meitiņa mirs. Te es neko ar saviem spēkiem nevarēju izmainīt. Es NEKO (un šodien vēl joprojām ļoti daudz cilvēku) nezināju par Dievu. Kaut kur biju dzirdējusi, ka bērns jānokrista, baidījos, ka baznīcā nekristīs bez skaistas baltas kleitas, kā filmās redzēts... Aizgāju uz luterāņu baznīcu Talsos, un tās mācītājs Brālis, vīrs cienījamais gados, man teica: „Dievs neskatās uz tavu kleitu, Dievs skatās tavā sirdī.” Tā bija pirmā lieta, ko es uzzināju par Dievu!

Bērnu nokristījām, un operācijas laikā es izmisīgi solīju nezināmajam Dievam: „Ja Tu tāds esi un vari glābt Elīnas dzīvību, es Tev kalpošu!”

Elīna nedomāja operācijā, bet ārsti teica, ka trīs gadu vecumā viņai būs nepieciešama otra operācija, un sešu gadu vecumā viņa vienalga mirs. Manā dzīvē viss bija sagrauts. Meitiņa bija kļuvusi par „dārzeni”, no dzīvespriecīgā un čalojošā bērna viņa bija kļuvusi par guļošu, bezpalīdzīgu, nesmaidošu

un nerunājošu mazu čupiņu, par ko bija jārūpējas 24 stundas diennaktī. Attiecības ģimenē kļuva trauslas un nestabilas.

Tie bija pirmie Latvijas neatkarības gadi, un uz Talsiem atbrauca amerikāņi – kristieši. Gribēju redzēt „dzīvus amerikāņus”, tāpēc aizgāju uz baptistu baznīcu, kuru agrāk pat nebiju pamanījusi, lai gan tā ir liela balta celtne pilsētas centrā ar augstu torni! Kad iegāju, kāda sveša tante man teica: „Kā es priecājos, ka tu atnāci! Vai tu atnāksi vēl?” Apstulbusi atteicu: „Jā!” Tikai atsaucoties šim aicinājumam un manam solījumam, sāku tur iegriezties biežāk. Tā kā dzīvojam ciematā ārpus Talsiem, nācās pašai kaut kā atklūt, jo citkārt laipnais un izpalīdzīgais vīrs mani neveda, viņam nepatika, ka sāku mainīties. 1992. gada vasarā braucu uz Mācekļu skolu Mazirbē. Vīrs bija sašutis, bet es vienalga braucu ar abiem bērniem piektdien, sestdien, svētdien. Tas mums bija skandāls, es jau toreiz nesapratu, ka sātans ir satraucies (kad mēs neko nedarām, esam vienkārši labi cilvēki, tad jau pārsvarā viss ir mierīgi).

Šajā nometnē sadzirdēju vienkāršo evaņģēlija vēsti par Jēzu. Daudzi cilvēki lūdza par Elīnu, un viņai kļuva labāk – sāka runāt, niķoties – tas jau pirmais rādītājs, ka bērns atlabst. Pamazām sāku lekcijām domāt līdzī. Sapratu, ka esmu grēciniece, ka manam garam gribēsies būt pie Dieva mūžībā, un vienīgais ceļš ir pieņemt Jēzu par Pestītāju. Lūdzu un ieaicināju Jēzu savā sirdī. Turklāt dvēselē it kā dzirdēju klusu balsi: „Nebaidies, tavs bērns nemirs sešos gadiņos!”

Labi sapratu, ka slimības dēļ mans bērns nebūs tāds, kā pārējie, ka viņai nebūs tādas nākotnes iespējas dzīvot un mācīties kā veseliem bērniem. Atcerējos

Sienas dekors Talsu Kristīgajā skolā

savu solījumu Dievam – ka es Viņam kalpošu. Sāku lūgt, domāt un jautāt Dievam, līdz sapratu, ka Viņš man dod uzdevumu – atvērt Talsos kristīgo skolu, kur veseliem bērniem, bērniem invalīdiem un vecākiem būtu iespēja mācīties par Dievu. Bet man nekā nebija, lai uzsāktu skolu, un galvenais – ģimenē viss gāja aplami. Vīrs jautāja: „Kuru tu mīli vairāk – mani vai Dievu?” Kad atbildēju, ka Dievu, vīrs ledaini atteica, ka tas bijis viss, ko viņam vajadzējis zināt. Kad pateicu, ka gribu dibināt kristīgo skolu, viņš pateica, ka šķirsies, un ar skaļu blīkšķi aizcirdams durvis, aizgāja. Ieliku visu Dieva rokās, jo citu neko nezināju. Kristīgais padomdevējs Māris Dzelzs stāstīja atgadījumu par kādu sievieti, kas laulību glābdama, izvēlējusies labāk palikt pie vīra, nevis pie Dieva, bet vēlāk vīrs viņu vienalga atstājis. Tomēr nekā patīkama man šajā situācijā nebija, vienīgi doma, ka „tiem, kas Dievu mīl, visas lietas nāk par labu.”

Mūsu laulība tomēr neizjuka, un 1993. gadā visa ģimene aizbraucām uz Ameriku, kur mācījos, lai atvērtu skolu. Kamēr es studēju, vīrs strādāja visvienkāršākos darbus, slaucīja, mazgāja, jutās pazemots, jo mūs uzskatīja par krieviem. Kādu svētdienu mūs uzaicināja uz baznīcu, un dievkalpojumā spēcīgi runāja Svētais Gars. Mans vīrs atgriezās pie Dieva, un mēs abi nokristījāmies! Mums piedzima dēls Jānis, kuram bija tikai 2 nedēļas, kad atgriezāmies Latvijā.

Skolas pirmā, vecā ēka - vidū, apkārt jaunās piebūves

1995. gadā atvērām sākumskolu ar 37 bērniem un 5 skolotājiem, bet jau 2003. gadā mums bija visas 12 klases. Tas bija liels Dieva brīnums, kā ieguvām veco skolas ēku blakus pašai Talsu pilsētas domei, bet pēc dažiem gadiem to vajadzēja paplašināt. Kad Dievs kaut ko liek darīt, baigi jau negribas, jo tu zini, ka viegli nebūs, ka būs daudz darba. Bet labāk tomēr ir teikt „Jā!” Dievam. Ja mēs iesējam, Dievs audzēs, un būs tie augļi.

1998. gada 1. septembrī ielikām jaunās skolas pamatus, uzcēlām lielu piebūvi, bet tagad arī tā jau par mazu. Visās Talsu rajona skolās bērnu skaits ar katru gadu samazinās, bet mūsu skolā pieaug, divos iepriekšējos gados atvērām ne tikai vienu, bet pat divas 1. klases. Šobrīd skolā mācās 256 skolēnu.

Kopš 1996. gada rīkojam arī nometnes bāreņiem, bērniem no nelabvēlīgām ģimenēm un invalīdiem. Mums bija kāds sīks puisēns Adrians, tik nespēcīgs, ka mums viņu vajadzēja nēsāt uz rokām. Bet viņš teica: „Tagad jūs mani nēsājat, bet kad es izaugšu, tad es citus nesīšu!” Viņš gribēja labo, ko saņēmis, dot tālāk. Mēs visi esam aicināti sēt Dieva tīrumā, lai „labums” - augļi tiktu (un bieži arī tiek) - citiem!

Elīnai pašlaik ir 24 gadi, viņa kalpo mūsu skolā. Viņa ir pats mīlestības iemiesojums, ar smaidu sagaida un pavada katru ienācēju, zina un palīdz visur, kur nepieciešams. Viņas galvenais uzdevums ir iezvanīt mācību stundas un starpbrīžus. Jā, viņai bieži ir epilepsijas lēkmes, bet es kā māte vairs „nesabirstu” gabalos, kad tas notiek. Mēs ar vīru pieņemam dzīvi tādu, kāda tā ir, apzināmies, ka Elīna nekad nespēs dzīvot patstāvīgi, mums vienmēr par viņu vajadzēs gādāt, bet šeit uz zemes mēs katrs - veselie vai ar īpašām vajadzībām, esam neilgu laiku. Mēs kopā būsīm mūžībā. Neesmu satikusi cilvēku ar patiesāku, tīrāku un bērnišķāku ticību kā Elīnai. Viņa mīl Jēzu, un viss!

Elīna un Inguna

Kā sieviete un sieva - es ļoti augstu vērtēju attiecības ar vīru. Nav jau māksla aizskriet katram uz savu pusi, māksla ir veidot draudzību vienam ar otru. Attiecībās ir jāiegulda – gan darbs, gan laiks, gan griba. Vienmēr esmu uzsvērusi, ka mīlēt otru – tā ir izvēle. Ja tagad tik daudzi šķiras un atrod citu – tur jau tāpat būs jāiegulda! Tad taču labāk ieguldīt uzreiz tajās pirmajās attiecībās! Piestrādāt pie sīkumiem. Lai gan abi ar vīru esam ļoti aizņemti, mēs katru mēnesi saplānojam laiku sev vieniem pašiem – ejam uz „randiņiem”, izdomājam kaut ko kopīgu. Mums nav vajadzīga liela sabiedrība, lai atpūstos un izklaidētos, mums patīk būt kopā. Cenšos Māri pārsteigt ar pašas gata-

votiem gardumiem. Vīrs var palūgt man pagatavot jebko – es centīšos to izdarīt, un tad mums abiem ir romantiskas vakariņas. Nav vajadzīgi ne smalki restorāni, ne kafejnīcas. Esmu sapratusi arī gudro Bībeles padomu – ka vīram ir jābūt līderim ģimenē. Tas man kā sievietei ļauj atslābt un dziedēt! Mīļās sievietes – atļaujieties būt skaistas, mierīgas un nesaspringušas! Mums, sievietēm, ļoti patīk pucēties, arī man. Uzvilkt skaistu kleitu, piemeklēt īstos aksesuārus. Tā kā liela mana dzīves daļa rit skolā, tad pārsvarā pucējos nevis sev vai vīram pa prieku, bet gan mazo meitenīšu – skolnieču dēļ. Mazām meitenēm tas nozīmē ļoti daudz – redzēt savu skolotāju saposušos un gaumīgu, tas viņām ir kā dārgs paraugs visai dzīvei. „Direktore, tu esi smuka!” no pirmklasnieces mutes ir skaista uzslava, kas liek smaidīt arī tad, ja „ieskrienu” problēmās.

Visam pāri vienīgā vērtība tomēr ir tam, vai esam savā dzīvē ieaicinājušas Jēzu kā Glābēju. Jēzus ir vienīgā parole, vienīgais īstais PIN kods, lai iekļūtu Debesīs. Dievs mums neko negrib atņemt, Viņš grib dot mums labāko. Bet tikai tad, ja liekam Viņu pirmajā vietā! *MCN*

(Ingunas Gruzniņas stāstīto pierakstīja Tabita Runce)

Gruzniņu ģimene sudrabkājās Talsu luterāņu baznīcā, kur pirms vairāk kā 20 gadiem Elīna tika kristīta, pirms operācijas (no kr. Zane, Inguna, Māris, Elīna, Jānis)

SKA KONFERENCE RĪGĀ

Rasa Šterna, Golgātas draudze

Dažādos veidos līdz draudzēm bija aizskanējusi vēsts, ka ikviena sieviete ir ielūgta 2. februārī mērot ceļu uz Rīgu, lai Savienības namā kopīgi atskatītos uz neseno pagātņi un ielūkotos šī gada nodomos, kā arī būtu sadraudzībā ar Eiropas Baptistu Sieviešu apvienības trim pārstāvē, kuras šajās dienās viesojās Rīgā.

Nolikotajam pulksteņlaikam tuvojoties, arvien biežāk atskan možs "labrīt" un virtuvē tiek nodoti pusdienas pārtraukumam līdzpaņemtie "groziņi".

BPI (Baltijas Pastorālā institūta) zāle dalībnieču pilna, Sieviešu Kalpošanas apvienības (SKA) vadītāja Elita Lapiņa ar vārdiem no (1.Tes 5:14-17) atklāj sanāksmi un tad klātesošos pielūgsmē ved LELB Jauniešu Centra gospelkoris, izpildot gan visiem labi zināmas, gan pa kādai nedzirdētākai dziesmai. Kora diriģente savā komentārā vērs klātesošo uzmanību uz gospelmūzikai raksturīgāko iezīmi - paust Dievam slavu un godu.

Pēc šī skaņu krāsām bagātā ievada Elita Lapiņa savā uzrunā atskatās uz aizvadītā gada aktivitātēm un ieskicē šī gada plānus.

2012. gada moto bija „**Latvijas sievietes Kristum**”. Šim gadam izraudzītais moto ir: „**Lūdziet Dievu bez mitēšanās**” (1.Tes 5:17). Skatot abas šīs domas kopā, paceļas jautājums – vai esam gatavas tām pārmaiņām, kas notiks kā atbilde uz lūgšanām? Vai spējam uzticēties Dievam tādā mērā, ka jūtamies drošībā kopā ar Viņu?

Uzrunas turpinājumā doma pieņem praktiskāku apveidu, iezīmējot SKA redzējumu par to, kā tiek un tiks vadīts kopdarbs un kādos virzienos tas jāturpina, jāattīsta:

Reģionālā palīdzība – katram reģionam vadītāja un palīdzē.

Garīgā izaugsme – konferences, nometnes, apmācību kursi.

Izdevniecība - žurnāls "Marija un Marta".

Žēlsirdības kalpošana – dažāda veida praktiskā palīdzība.

Kopdarbs – sadarbība ar citām LBDS nozarēm, sadarbība ar brāļiem, ar dažādām sieviešu grupām draudzēs.

Dalībnieces tiek aicinātas gādāt par to, lai informācija par sieviešu kalpošanas aktivitātēm un iespējām – nometnēm, semināriem, u.c. - tiktu draudzēs nodotas **VISĀM māsām un sieviešu grupām**. Pēdējos gados arvien vairāk draudzēs, paralēli jau labi zināmajiem Māsu pulciņiem, veidojas Jauno māmiņu un citas grupas, kurām arī varētu būt saistoši iekļauties SKA kopdarbā!

SKA sadarbības partneri:

ALBA (Amerikas Latviešu baptistu apvienība) – saņemam garīgu – lūgšanu atbalstu un arī ziedojumus.

Eiropas Baptistu Sieviešu apvienība – konferences, pieredzes apmaiņa.

Dānijas māsas – kuras sarūpē humānās palīdzības sūtījumus.

ASV kontakti – apmācību iespējas. Septembrī paredzēts apmācību kurss mentoringā vairākos Latvijas reģionos.

Mērķiem un virzieniem nu nekādi neiztikt bez vadītājiem un komandas. Tiek mērķtiecīgi strādāts pie efektīvas paplašinātas komandas izveides, lai SKA kongresā ievēlētā padome (8 māsas + vadītāja) tiktu “apaudzēta”, piesaistot arī citas kalpošanā aktīvi esošas māsas.

Savas uzrunas izskaņā E. Lapiņa informē par Labdarības dienu 18. maijā Ventspils baptistu baznīcā, kuras mērķis ir savākt līdzekļus nometnes organizēšanai Pelčos bērniem ar īpašām vajadzībām. **Māsas tiek aicinātas ziedot dažādus rokdarbus pārdošanai labdarības tirdziņā!**

Norvēģijas sievietes šuj, lai palīdzētu Āfrikai

Tad Inrese Drēska ved mūs fotoceļojumā, atsvaidzinot atmiņā pagājušā gada notikumus: konferenci Jelgavā, konferenci Madonā, vasaras nometni Siguldā, nometni bērniem ar īpašām vajadzībām Pelčos, konferenci Liepājā, padomes izbraukuma sēdi Rāmavas muižā, SKA 20 gadu jubileju Āgenskalnā, 3 māsu vizīti Lionā - Francijā, piedaloties Eiropas dienvidvalstu māsu konferencē. Droši vien katrs mainīgajos kadrus atsvaidzināja atmiņā ko savu, jo esam taču tik dažādas, bet prieks par to, ka kopā ir varēts darīt daudzas labas, svētību nesošas lietas.

Tomēr... tas, ko par dzīvi sauc ir – tagadnes mirklis starp pagātņi un nākotni. Tāpēc šim pagātņes ainiņām seko nākotnes vīzija.

Ar plāniem, kā kopā ar citām nozarēm LBDS kongresa dienu laikā sieviešu apvienība ir iecerējusi kalpot šovasar Līvānos, klātesošos iepazīstina Solvita Zīvere. Tiekam aicinātas savās draudzēs ieraudzīt ģimenes, kuras būtu gatavas piedalīties palīdzības projektā “**Ģimene ģimenei**”. Doma sekojoša: ģimene sagatavo paku kādai konkrētai ģimenei Līvānos, un pirmajā LBDS kongresa dienā apciemo šo ģimeni – lai nevien

nodotu sagatavoto, bet arī iepazītos un iedraudzētos. Šis projekts tiek attīstīts sadarbībā ar attiecīgajām Līvānu pašvaldības institūcijām.

Pēc tam, kad pusdienas pārtraukumā možums ar uzkodu palīdzību atjaunināts, varam gar acīm vērties jau pāri Latvijas robežām. Pēcpusdienas laiks atvēlēts trim viešņām, dodot iespēju viņām dalīties savā darba pieredzē.

Iepriekšējā dienā tepat, mūsu Savienības namā, notika Eiropas Baptistu Sieviešu apvienības Komitejas sēde, kurā visas trīs viešņas un Līvija Godiņa – Eiropas māsu kopdarba vadītāja – kopā gatavojās Eiropas sieviešu kongresam. Eiropas Baptistu federācijā ir vairāk nekā 40 apvienības, kurās noris māsu darbs.

Pirmā mūs uzrunā **Margun Warem no Norvēģijas**. Viņa lasa vārdus no (*Hab.3:19*) un iedrošina mūs ar vēsti – tas, kas mēs esam, esam savā Kungā. Viņam rūp gan mūsu panākumi, gan neveiksmes. Neatkarīgi no situācijas, kādu pieredzam – Tas Kungs ir mūsu stiprums!

Pēc šī uzmundrinājuma viešņa pastāsta par māsu darbu Norvēģijā. Šajā ziemeļzemē ir ap 90 baptistu draudzes un, tā kā valsts ģeogrāfiski ir šaura un ļoti gara (apmēram 3 tūkstoši km garumā), draudzes neatrodas tuvu viena otrai. Tālab Norvēģijā ir 2 sieviešu kalpošanas apvienības – ziemeļu un dienvidu – un kopīga satikšanās ir tikai vienreiz gadā.

Norvēģijā ierodas samērā daudz bēgļu no Āzijas – īpaši no Mjanmas (bijusī Birma). Ir vairākas baptistu draudzes vietās, kur nekad agrāk tās nav bijušas un tās nesenā pagātnē dibinājuši tieši bēgļi. Norvēģu māsas velta laiku un pūles savstarpējai integrācijai, organizējot draudzības pasākumus, sniedzot apmācības lekcijas par to, kā audzināt bērnus svešā kultūrā, kā tikt galā ar pusaudžiem atšķirīgā vidē, kā no kādiem produktiem viegli un veselīgi pagadavot ēdienu.

Otrs nozīmīgs misijas darbs, ko norvēģi veic jau simt gadus, ir misija Āfrikā, īpaši Sjerraleonē. Norvēģijas baptistu sieviešu apvienība ir sagādājusi ievērojamus līdzekļus un ar valdības atbalstu veikusi apmācības pasākumus, lai iespējami mazinātu vardarbību ģimenēs un tur esošo seno paražu apgrauzīt meitenes, kā dēļ daudzas smagi cieš un pat mirst. Tā ir tēma, par kuru līdz šim tur nav bijis pieņemts runāt. Tas ir grūts un lēni augļus nesošs darbs, tomēr cilšu vacajie izrāda sapratni un jau

Bērni saņem norvēģu sieviešu gatavotās dāvanas

vairākas šīs tradīcijas veicējas ir pārtraukušas to darīt.

Norvēģu sievietes organizē apmācības Āfrikā

Norvēģu baptistu sievietes izmanto radošus veidus, kā atbalstīt trūcīgās valstīs dzīvojošos. Piemēram, viņas iepirka lielā vairumā un pārdeva seksuāli izmantotu sieviešu šūtas somiņas no Indijas. Kalkutā sarkano luktu rajonā kāds ticīgs angļis uzcēlis mazu fabriku, kur viņām strādāt, lai nebūtu jāvergo, bet varētu pabarot bērnus. Norvēģu sieviešu konferencēs un nometnēs pašas dalībnieces piedāvā frizieru, māsāžas, kāju ārstu pakalpojumus par maksu, bet iegūtos līdzekļus ziedo misija. Vēl viņas šuj, ada, gatavo dāvanu pakas Āfrikai. (Vēl foto 19.lpp.)

Elizabete Vekas iepazīstina mūs ar apstākļiem un Māsu kalpošanu Rumānijā. Šajā valstī ir ap tūkstoti baptistu draudzes, 250 ungāriiski runājošo draudzes. Ungāri ir lielākā Rumānijā dzīvojošā minoritāte. Starp citu, lielākā Eiropas baptistu draudze ir Rumānijā! Pirms gadiem 50 mazā pilsētiņā tā bija ap 200 locekļu liela. Draudzes locekļi saprata, ka ir nepieciešams lūgt ik dienas, un to arī darīja. Rezultātā daudz Jaužu sāka nākt un tika glābti. Šobrīd draudzē ir ap 3000 locekļu.

Jaunceltā baznīca Rumānijā

Tad Elizabete stāsta, kā Dievs viņu aicinājis māsu kalpošanā. Kāds brālis, kurš strādā ar bērniem, runājis par māšu un omīšu ietekmi uz bērniem, mācot viņus. Svētdienas skola ir svētīga, bet daudz vairāk laika taču bērns ir kopā ar māti un/vai vecmāti! Sievietes ģimenē ir tās, kas atstāj daudz lielāku iespaidu uz bērna audzināšanu nekā svētdienskola. Izriet jautājums: kurš iedrošinās, atbalstīs, apmācīs viņas?? Mūsu jaunā paaudze ir māmiņu rokās – tas ir viens no pamatiemesliem, kāpēc sieviešu kalpošana ir vajadzīga. 1991. gada nogalē, kad Rumānijā tika atjaunota sieviešu kalpošana, Elizabete tika ievēlēta par kopdarba vadītāju.

Rumānijā jau vairākus gadus tiek organizētas konferences, cenšoties sapulcēt kopā vairāku paaudžu sievietes, radot iespēju veidot garīgo “māšu” un “meitu” attiecības, kur dažādām paaudzēm piederošas sievietes, arī meitenes, var atrast kādu, ar ko kopā lūgt, dalīties pieredzē.

Savam sveicienam Elizabete izraudzījusi tekstu no *Hab. 2:1a un Ps. 80:19-20* un vērs mūsu uzmanību uz to, ka Dieva valstībā mums katram ir **sava** nolikta vieta; mums katrai jābūt **savā** vietā kā mātei, meitenei, kalpotājai. Dievs ved mūs katru **savā** vietā. Reizēm ir ļoti sāpīgi palikt **savā** vietā, reizēm – grūti to ieraudzīt, atrast. Bet tieši tur es varu dzirdēt Dievu un saprast Viņa gribu. *Jāņa 14:1-3* – ja esmu savā vietā, tad varu būt droša, ka no šīs, laicīgās – nokļūšu Mājās, kur man būs sagatavota *paliekama sava* vieta!

Baptistu dievnams Budapeštā

Un visbeidzot smaidīga – kā viņas visas – mūsu priekšā **stājas Aniko Ujvari**, māsa no Rumānijas kaimiņzemes **Ungārijas**. Vispirms viņa iepazīstina ar draudzi, kurā viņas vīrs kalpo kā mācītājs. Tā atrodas Budapeštas centrā, bet diezgan *pasmagā* rajonā, kur mīt dažādu minoritāšu ļaudis. Ar Dieva svētību viņiem izdevies atjaunot seno celtni, kurā draudze pulcējas, un ar Dievpalīgu, neskatoties uz ne pārāk drošo pilsētas vidi, darbs notiek! Tad, fonā skanot ungāru tautas mūzikai, slaidos vērojam šai zemei raksturīgās ainavas.

Aniko dalās domās par to, ko nozīmē būt uzticamam sev, ģimenei. Mēs mīlam lietot nosacījumus, mēdzam solīt un neizpildīt solīto vai arī – otrādi. Ceļamaizei viešņa atstāj mums dažas Rakstu vietas: *Rutes 1:15-18; Jāņa 14:6 un 15-20.*

Te ir trīs apsolījumi mums:

1. - mēs zinām patiesību un ceļu Jēzū Kristū;
2. - mums ir dots Patiesības Gars kā padomdevējs;
3. - mūžīgā dzīvība. Jo – „*tāpēc ka Es (Kristus) dzīvoju, jūs dzīvosiet!*”

Dzīve ir aktīvs process; nebaidieties rīkoties - dariet, ko Svētais Gars licis jūsu sirdī!
Būsīm uzticamas, jo Kristus ir uzticams!

Jo bagāta diena bijusi. Tā izskan. Laiks doties... katrai uz **savu** vietu, lai dzīvotu – cenšoties darīt to, kas likts mūsu sirdīs! *ohoh*

Foto no konferences skatiet žurnāla vidus atvērumā!

Par norvēģu
sieviešu
kalpošanu
lasiet 16.lpp

Ciems Norvēģijā,
kur draudzi nodibināja bēgļi no Mjanmas

Apgūstot Eiropas receptes

Dāvinātās drēbes
no Norvēģijas

Dzied LELB Jauniešu Centra Gospelkoris,
diriģente Gundega Dūda (pie sintezatora)

Runā Margun Warem no Norvēģijas,
tulko Aņete Ābola (no kr.)

Līvija Godiņa un Elisabeth Vekas no Rumānijas

Tiekas SKA-padomes māsas

Laura Lapiņa no Ventspils
Jauno māmiņu grupas

Sarunas kafijas pauzē - Indra Melluma,
Anita Gercāne, Gunta Rožkalne

KONFERENCE
AR VIEŠŅĀM
NO EIROPAS
Rīgā,
Savienības namā
(rakstu lasiet 14.lpp.)

Aniko Ujvari no Ungārijas

**POLIJAS
BAPTISTU SIEVIEŠU
APVIENĪBAS
konference Varšavā**

Konferences jaunākais dalībnieks

Jaunievēlētā padome, vadītāja Claudia Wiazowska (pirmā no labās)

Konferences dalībnieki

„MĪĻIE!

NEATMETIET SAVU CERĪBAS DROSMI!” (Ebr.10)

Līvija Godina, Eiropas Baptistu Sieviešu apvienības prezidente

Tā man gribas jūs uzrunāt, kad sals mijas ar atkusni un sniegputeni – pēkšņi atspīd saule visā spožumā! Varbūt ziemas aukstums nomocījis, bet drīz būs atkal pavasaris! Tāpat mūsu dzīvē viss mainās, bet jaukākais, ka VIENS – mūsu Kungs – nemainās ar savu mīlestību un ir nomodā pār visu!

Šis gads ir noslēguma gads manam piecu gadu posmam Eiropas Baptistu Sieviešu apvienībā. Pagājušā gada nogalē bija vairāki nozīmīgi pasākumi, kurus gribu pieminēt, un jūs varat kaut ko no tā fotogrāfijās redzēt.

Septembrī **Polijā**, Varšavā notika Polijas Baptistu Sieviešu apvienības konference, kurā tika ievēlēta jauna vadītāja un komiteja. Bija patīkami redzēt, ka četru gadu laikā notikusi paaudžu maiņa - iepriekšējā reizē konferencē bija vairāk vecākā gājuma sievietes, šoreiz bija arī pavisam jaunas, pat ar bērniņiem, un līdzās arī vecās māsas. Par apvienības vadītāju ievēlēja Klaudiju Viazovsku (*Wiazowska*), kura četrus gadus bija viceprezidente iepriekšējā padomē. Viņai ir 44 gadi, strādā banku sistēmā, ir divi bērni un vīrs, kurš dažādi atbalsta viņas kalpošanu (viņš mani veda uz lidostu). Prieks bija redzēt, kā sadarbojas un kalpo Kristus miesā visi locekļi.

Dažreiz mums liekas, ka atmiņa paliek vājāka, nevaram atcerēties arī Bībelē lasīto. Te lūk – iedrošinošs stāsts. Kāds vīrs savam dēlam iedeva grozu un lika atnest ūdeni. Dēls apmulsis smēla ūdeni, bet viss iztecēja cauri. Tēvs lika to pamērcēt un tad nest ūdeni. Dēls tā darīja, bet bez rezultātiem, ūdens joprojām neturējās iekšā. Tad tēvs sacīja: „Paskaties, kāds izskatās grozs! Tīrs! Tāpat ir ar Dieva vārdu – kaut arī aizmirstas, tu kļūsti tīrs, to lasot. Turpini lasīt!” Jēzus teica: „*Jūs jau esat tīri to vārdu dēļ, ko Es uz jums runāju.*”

Septembra beigās **Vācijā**, Elstālē notika EBF (Eiropas Baptistu federācija) ģenerālpadome, kurā dalību ņēma arī Latvijas pārstāvji mācītāji Edgars Mažis un Pēteris Eisāns. Pasākumā piedalījās vairāk nekā 100 dalībnieku no dažādām Eiropas un Tuvo Austrumu valstīm – Sirijas, Libānas, Jordānas, Izraēlas, un Kaukāza reģiona valstīm – Azerbaidžānas, Uzbekistānas, Kazahstānas, kurām šobrīd ir īpaši grūts laiks. Mēs aizlūdzām par šīm valstīm.

Līna Androviene no Lietuvas, jau ilgus gadus dzīvo Prāgā, mācījusies tur Teoloģiskajā seminārā, bet tagad lasa lekcijas, ierosināja atsaukties projektam – veidot dziesmu krājumu ar vecām, zināmām dziesmām no visām Eiropas valstīm. Mums bija dziesmu dziedāšanas vakars, kur dziedājām arī mums pazīstamas dziesmas un mācījāmies jaunas. Ja kādam ir padomā īpaša dziesma, ko varētu no Latvijas pievienot šim krājumam, tad jāsūta Līnai. Eiropas Baptistu federācijas prezidents Hans Guderians ir

aicināts uz Latviju no 2. līdz 4. augustam uz kongresu un misijas dienām Līvānos. Viņa prezidentūras laiks beigsies š.g. septembrī. Lūgšim, lai viņam pašķirtos ceļš uz Latviju, tā mums būtu liela svētība.

Novembrī **Francijā**, Lionā notika Eiropas Baptistu sieviešu reģionālā konference, kurā piedalījās arī trīs māsas no Latvijas: I. Drēska, S. Zīvere un L. Bodniece.

Decembrī, kad ziema pēkšņi pārsteidza ar lielu sniega vētru, mums abiem ar Sigurdu bija iespēja apciemot mūsu tuvākos kaimiņus **Lietuvā**, Klaipēdā. Lietuvā ir tikai 8 baptistu draudzes un ļoti vajadzīgs mūsu lūgšanu atbalsts. Māsas bija braukušas tālus gabalus pa aizputinātiem ceļiem no Viļņas, Paņežiem, Latvijas pierobežas - Sikšņiem u.c. Tas jaukākais, ka pirmo reizi manā Eiropas kalpošanas laikā varēju runāt latviski, atrodoties ārpus Latvijas. Daudziem pazīstamās Ruta Inkenaite un Nijole Latuziene bija mani tulki. Sirsnīga māsu sadraudzība sasildīja un atjaunoja saites ar mūsu tuvajiem kaimiņiem. Klaipēdas draudze iet cauri dažādām grūtībām, šobrīd nav pat sava mācītāja, bet draudzes vecaji, arī Ruta un Nijole vada dievkalpojumus. Lūgšim, lai Dievs dziedina un atjauno draudzi. Aprīnrojama ir cilvēku izturība un nodošanās. Pateicos par sirsnīgo uzņemšanu!

Klaipēdā jau 15 gadus darbojas kristīgā skola. Ziemsvētku pasākums notika Klaipēdas baptistu baznīcā. Skolai vajadzīga renovācija, 85% ir piešķirti no Eiropas Savienības, bet 15% (83 000 eiro) jāsavāc pašiem, ko ir grūti izdarīt, jo daudzi bērni ir no nabadzīgām ģimenēm, kas nevar samaksāt pilnu mācību maksu. Tikai 10 % spēj samaksāt pilnu maksu. Lūdziet par šo skolu, ja kādam Dievs liek sirdi, dariet vairāk! Informācija: www.vaivotykstestakas.lt

Janvāra pēdējās dienās Rīgā ieradās 3 māsas no Eiropas Baptistu Sieviešu komitejas (2008-2013): Aniko Ujvari no Ungārijas, Margun Warem no Norvēģijas un Elizabete Vekas no Rumānijas.

Mūsu uzdevums ir gatavoties Eiropas Sieviešu apvienības kongresam, kas notiks:

no 30. maija līdz 2. jūnijam Vācijā, Hannoverē. Tēma: „Celies un dzīvo”. Bībeles studijas vadīs Pasaules baptistu sieviešu prezidente Raquel Contreras no Čīles, izcila runātāja un darītāja. Būs 6 interešu grupas. Būs vēl citi viesi un interesanta programma. **Esat aicinātas piedalīties! Sīkāka informācija un reģistrēšanās konferencei mājas lapā: www.ebwu.org.** Ievērojiet, ka reģistrējoties līdz 15. aprīlim, maksa ir 250 eiro (gulēšana, ēšana, konferences materiāli), pēc tam maksa lielāka.

No sirds pateicos par aizlūgšanām un joprojām lūgšim, lai Dievs vada un aicina īstos cilvēkus turpmākajam kalpošanas posmam Eiropas Baptistu Sieviešu apvienībā. Lūgšim, lai svētīgi izmantojam Dieva doto žēlastības laiku!

CMV

SIEVIEŠU KONFERENCE LIONĀ, FRANCIJĀ

Inese Drēska, Jelgavas draudze

Novembra nogalē, Valsts svētku priekšvakarā, trīs Sieviešu kalpošanas apvienības padomes locekļēm Ligitai Bodniecei, Solvitai Zīverei un Inesei Drēskai bija iespēja piedalīties Dienvideiropas baptistu sieviešu konferencē Lionā, Francijā. Šāda veida konferences, kurās satiekas dažādu valstu kristīgo draudžu sieviešu darba vadītājas, parasti notiek divas reizes gadā. Šoreiz konferences tēma bija

“Topi par paraugu ticīgajiem vārdos un dzīvē”.

Konferences dalībnieces pārstāvēja 14 Eiropas valstis un kopā bijām trīsdesmit viena sievietē.

Svētā Jozefa katoļu Semināra ēka Lionā

Trīs dienu ilga pasākums notika Svētā Jozefa katoļu semināra telpās, kas izcēlās ar ērtām istabiņām, labi ierīkotām konferenču zālēm un skaistu parku apkārt ēkai.

Pasākuma galvenā lektore bija teoloģijas profesore Ksenija Magda no Horvātijas. Savos priekšlasījumos viņa mudināja domāt par ticības brīvību, par Dieva plānu un spēku katra cilvēka dzīvei un nozīmīgiem notikumiem, kas seko, ja uzticam savas dzīves Radītāja plānam. Ksenija Magda uzsvēra, ka

liekot uzvaru uz tradīcijām vai salīdzinot savu ticības dzīvi ar citu cilvēku dzīvēm, mēs sākam apslāpēt Dieva darbu tajā.

Dievam ir plāns katra cilvēka dzīvei un Ksenija Magda aicināja nevērtēt citu darbus, domas pēc savas pieredzes. Cilvēki nereti nesagaidījuši kaut ko īpašu savā ticības ceļā prasa viens otram: "Kur tad ir Dievs?!". Diemžēl, šajā pasaulē viss nav saistīts ar konkrēto personu, bet Dieva kopējo plānu cilvēcei. Tomēr nevar nepamanīt, ka katram cilvēkam ir īpašs Dieva aicinājums un iespējas iesaistīties šajā plānā. Te steigai un salīdzinājumiem nav vietas. Šampinjons izaug ātri, bet, ja vēlaties redzēt izaugam ozolu - tam vajadzīgs ilgs laiks - tā Ksenija Magda, mudinot ikvienu neapstāties savā izaugsmē un ticības ceļā.

Francijā tradicionālā ir katoļu, bet konferences dalībniecēm bija iespēja viesoties evaņģēliski kristīgajā draudzē Lionas centrā, kas ir neliela, tomēr veic nozīmīgu sociālo darbu savā pilsētā.

Konferenci bagātināja ekskursija pa Lionu, kur gida pavadībā bija iespēja iepazīt pilsētas arhitektūru un attīstības vēsturi. Birstošas kļavu lapas, cepti kastaņi, dažnedažādas mazas kafijas bodītes un skanīgā franču valoda radīja vēlmi atgriezties šajā jaukā pilsētā vēl.

Lionas evaņģēliski kristīgajā draudzē

Parasti organizētājvalsts rīko arī nacionālo vakaru, kurā cenšas atspoguļot savas valsts kultūrai raksturīgākās lietas. Mums bija iespēja klausīties franču dziedātāju Manu Ričerdu, kurš franču valodā dziedāja paša sacerētas dziesmas, aizkustinot ne vienas vien klausītājas sirdi.

Franču valoda, Lionas pilsētas gaisotne, elegantās francūzietes un jaukā būšana kopā ar dažādu valstu sievietēm bija jauks laiks, pirms iestājās gada tumšais laiks.

Bija prieks uzzināt, ka Eiropas Baptistu sieviešu padomes locekles no š.g. 31. janvāra līdz 2. februārim plāno ierasties uz darba vizīti Rīgā.

Ar šīm jaukajām un pieredzes bagātajām sievietēm 2. februārī LBDS Savienības namā bija iespēja tikties ikvienai interesentei. Par šo pasākumu lasiet žurnāla 14.-18. lpp.!

CMCM

Skatiet vēl foto par Franciju uz 4. vāka!

PATIESĪBA, KAS DARA BRĪVU

Felicita Legzdina, Golgātas draudze

Aukstajā, skaistajā 20. janvāra rītā kopā ar māsu Astru Zariņu braucam uz Āgenskalna baznīcu, lai piedalītos Elzas Rozes lekcijā „Patiesība, kas dara brīvu”. Draudzes māsas mūs sagaida ar siltu kafiju un maizītēm.

Lekcijā E. Roze stāsta par patiesību, kas ir aprakstīta Dieva vārdā – Bībelē. Tie, kas nezina Dieva vārdu un nelasa Bībeli, arī meklē patiesību. Veidi ir dažādi: gan horoskopos un zīlēšanas salonos, gan spēļu zālēs un kārtīs. Lietas, par ko agrāk nebija pieņemts runāt publiski, tagad tiek atklāti sludinātas. Rīti sākas ar radio nolasītiem horoskopiem, paredzot, kas šodien sagaida, vakaros televīzijā tiek rādītas „ekstrasensu cīņas”, sludinājumi mudina ņemt kredītus, dzīvot šodienai, ne vārda neminot, kad un kā to būs atdot. Avīzes un žurnāli ir bagāti ar informāciju par „baltajām” burvēm un sludinājumiem par lāstu noņemšanu.

Elza Roze lasa lekciju
Āgenskalnā

Elza Roze savā lekcijā min arī „patiesību par nepatiesību”. Šāda veida „patiesībai” ir slēptās formas. Daudzi regulāri konsultējas ar astroloģiem, stingri apgalvojot, ka tie taču nav zīlnieki un tās nav kaut kādas tantiņas, tā ir astroloģija un ezotērika, un tās ir zinātnes. Taču rezultāts vienmēr ir viens un tas pats: tas viss nesniedz mieru un brīvību, bet padara cilvēkus atkarīgus, nelaimīgus un depresīvus. Jau Ēdenes dārzā čūska – sātans pievīla cilvēkus. Un joprojām pieviļ. Ja nav stipra pamata zem kājām, ko sniedz Jēzus, un Dieva vārdā uzziņāta patiesība, ir grūti izšķirt, kas ir labs un kas – slikts. Dzīves grūtībās, slimībās un pārbaudījumos ir nepieciešams mierinājums un padoms, kā rīkotes. Bet kas to var dot? Ticīgi cilvēki zina, kur to meklēt

– Svētajos Rakstos. Jāņa evaņģēlijā ir daudz rakstu vietu par patiesību un brīvību: „*Ja nu Dēls jūs darīs brīvus, jūs patiesi būsiet brīvi*” (Jāņa 8:36). Bet kur to meklēt neticīgam cilvēkam?

Viss ir Dieva radīts – zeme, debesis, saule, mēness, zvaigžņu pulki. Dievs cilvēkiem ir devis lielu gudrību, lai to visu pētītu un izmantotu, bet nevis pielūgtu. Visu, kas mums ir jāzina, Dievs ir atklājis: „*Noslēpumainās lietas visas pieder Tam Kungam, mūsu Dievam, bet atklātās lietas ir darītas zināmas mums un mūsu bērniem; tās domātas mūžībai ..*” (5.Moz.29:29).

Pasaule piedāvā daudz prieku, baudu, „vieglas” naudas un apšaubā Dieva esamību. Daudzi ir atkarībās, elkdievībā un māņticībā, pielūdz cilvēku roku darinājumus, akmeņus un dabu, bet nevis tās Radītāju. Dievs ir devis cilvēkam skaidrus norādījumus, ko nedrīkst darīt un kāds sods viņu sagaida. Bet Dievs neko neuzspiež, jo cilvēkam ir dots prāts un spriestspēja. Katram pašam ir jāizvērtē, kādu izvēli izdarīt un kādā virzienā iet – tuvāk Dievam vai prom no Viņa. Bet Dievs vienmēr meklē cilvēku. Savu vienpiedzimušo Dēlu Jēzu Kristu Dievs sūtīja pasaulē, lai Viņš mirtu par mūsu grēkiem un mūs atpestītu.

„*Nav pestīšanas nevienā citā; jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana*” (Apustuļu darbi 4:12).

Daudzi domā, ka ticīgiem cilvēkiem ir daudz aizliegumu un baušļu: „Tev nebūs..!”, bet Dievs dod cilvēkam tiesības un iespēju brīvi izvēlēties. Tomēr tikai Dievā var iegūt patieso brīvību.

„*Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko Tas Kungs no tevis prasa, proti – darīt taisnību, īstenot dzīvē mīlestību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā!*” (Mihās 6:8).

Lai Dievs jums dod gudrību visās lietās! Svētīgu 2013. gadu! *MM*

DIALOGS AR DIEVU, SEVI UN LĪDZCILVĒKU

Silvija Rijniece, Līgatnes baptistu draudze

*„Tavas mutes norādījumi man ir labāki nekā veseli tūkstoši sudraba un zelta gabalu”
Ps.119:73*

Pirms kāda laika Dievs uzrunāja Līgatnes draudzes sieviešu kalpošanas vadītāju Ilzi Ozolu uzsākt semināru ciklu draudzes sievietēm par praktiskām lietām, kas palīdzētu veidoties par Dievam un cilvēkiem patīkamu dvēseli. Viņš mūs ir radījis katru ar savu temperamentu, kas reizēm mums palīdz, bet dažreiz traucē. Kā izprast vienam otru, kā veidot attiecības ar dažādu tipu cilvēkiem, mācījāmies seminārā “Attiecību veidošanas māksla”, kas notika Līgatnes draudzē aizvadītā gada 23. novembrī. Semināru saistoši vadīja Ieva Gerdena. Darbojāmies praktiski, izzinājām katra savu attiecību veidošanas modeli. Darba materiāls dalībniekiem palika, tajā varēs ieskatīties arī turpmāk. Piedalījās māsas no Valmieras un Līgatnes draudzēm. Kā sadzirdēt Dievu, veidot dialogu ar Viņu, izprast savu sūtību un misiju šajā pasaulē, kā izprast savu līdzcilvēku – to domājām 16. februārī.

Semināru „Dialogs” vadīja Silvija Matisone. Viņa ir aktīva kristiete, kura sapratusi, kā ar to dāvanu, ko Dievs ielicis viņas rokās, var kalpot Dievam un līdzcilvēkiem. Silvijas ikdiena saistās ar stila konsultēšanu. Tās ir daudzas tikšanās ikdienā ar cilvēkiem, kuri meklē savu stilu, identitāti, grib apliecināties. Daudzi no viņiem ir populāri un sabiedrībā pazīstami cilvēki, bet sarunās ar viņiem Silvija atklāja, ka patiesībā šie cilvēki meklē dzīves jēgu, viņos ir vēlme aizpildīt to dvēseles tukšumu, ko nevar aizpildīt ne ar vienu no izmēģinātajiem līdzekļiem – naudu, varu, popularitāti. Dievs ir lietojis Silviju, lai palīdzētu viņiem sakārtot prioritātes dzīvē, palīdzētu atrast ceļu pie Dieva.

Tikšanās reizē kopīgi lūdzām Dievu un domājām par to, kā katrai no mums izdodas veidot dialogu, cik esam prasmīgas klausītājas, jo ir jāizkopj prasme dzirdēt otru. Visa pamatā ir cieņa un te nav svarīgi, vai partneris ir bērns vai pieaudzis cilvēks. Ļoti būtiski ir precīzi noformulēt savu domu, pašam būt skaidrībā, par ko es tagad vēlos runāt. Dialogā svarīgi būt atvērtam, patiesam, nekādā gadījumā nepielietot manipulatīvas metodes, to partneris tūlīt jūt un var ieņemt izvairīgu pozīciju. Arī sava viedokļa uzspiešana nav pieļaujama. Labākais veids ir ļaut partnerim pašam domāt un nonākt pie secinājumiem.

Lielāko daļu informācijas (80%) par cilvēku mēs uzņemam neapzināti, ar ķermeņa reakciju un signāliem (acu skatiens, rokasspiediens, žesti utt.). Uzdodot atvērtos jautājumus (piem. - Ko tu teiktu, ja mēs iedzertu tēju?), mēs varam saņemt daudz informācijas par sarunu biedru un veidot saturīgu dialogu.

Sarunās nonācām pie secinājuma, ka neviltotu Dieva mīlestību sajūtīs ikviens cilvēks, arī mūsu patiesās rūpes par viņa situāciju neatstās vienaldzīgu, un viņš vēlēsies ar mums satikties vēl.

Arī māsas vēlas turpināt aizsāktās sarunas, lai labāk izprastu sevi, savas attiecības ar Dievu un līdzcilvēku. Aicinājām Silviju Matisoni turpināt semināru ciklu. Nākamā nodarbība paredzēta 13. aprīlī Līgatnes baptistu draudzes telpās. Ja vēl kādiem ir interese par semināru, iespējams sazināties ar Ilzi Ozolu pa telefonu 22175669.

Aicināts ikviens, kas vēlas pieaugt Dievā un mācīties veidot saturīgu dialogu!

CMOM

KRISTĪGĀ MĀCĪBA BĒRNUDĀRZĀ

Māra Martinsons, Mazsalacas draudze

Nu jau Kristīgā mācība skolu programmās ir atļauta un mēs par to varam tikai slavēt Dievu. Tagad, kad tā ir brīvi pieejama, nemaz neiedomājamies, kā bija sākumā, kad uzsāka Bībeles mācību ieviest skolās un pirmsskolas iestādēs. Piedāvāju iepazīties ar **Ainu Grobiņu**, kura to uzsāka Rīgas 208. pirmsskolas izglītības iestādē. Paklausīsimies viņas dzīves liecību, jo katra dzīve, kas ved pie Dieva, ir vērtā, lai ar to dalītos.

Stāsta Aina Grobiņa:

Esmu dzimusi 1942. gada 10. novembrī skaistajā Ziemeļvidzemē, 2 km no Mazsalacas „Skaidās”, kristīgā ģimenē. Kad man bija 2 gadiņi, ģimene pārcēlās uz „Purmaļiem”, māju, kura atradās 10 km no Mazsalacas, meža vidū un purva malā. Māti zaudēju agri, man bija tikai seši gadi, kad Dievs aizsauca viņu mūžībā. Palikām trīs māsiņas tēva un vecāsmātes audzināšanā. Tēvs tikko bija pārnācis no kara gaitām. Tie bija smagie pēckara gadi.

„Purmaļos” dzīvodama, guvu pirmo atziņu par Dievu un Viņa mācību. Vecmāmiņa bija ļoti ticīga, dienu sāka ar lūgšanu un cauri tai dzīvoja ļaujoties uz Dieva vadību, lūdzot un slavējot. Visi mājas vīrieši bija karā, nekādu ziņu nebija ne par vienu, bet vecmāmiņa lūdza un ticēja, ka Dievs viņus pārvedīs mājās. Tā arī notika, kaut ar iedragātu veselību, bet visi – pirmais vekaistēvs pārnāca, tad viens pēc otra abi jaunākie dēli un pēdējais arī mans papus.

Vecmāmiņas lūgšanas bija spēcīgas, arī es tiku tās spēka „pacelta” dzīvībai, esot jau komā. Biju saslimusi ar nezināmu slimību, ārsts nebija pieejams, gulēju ar augstu

Aina Grobiņa un bērni

temperatūru, izsitumiem uz miesas, pilnīgi bez apetītes kādas divas nedēļas, līdz sāku „izdzist”. Kādu dienu vecmāmiņa ieraudzījusi, ka es vairs neelpoju, acis pusatvērtas, bez dzīvības, pulss nesataustāms. Viņa, kā jau to visu laiku darījusi, arī šoreiz pakritusi ceļos pie manas gultas un izmisumā skaļi saukusi uz Dievu pēc glābšanas. Kad pēc lūgšanas pacēlusi acis, ieraudzījusi „brīnumu” – es esot skatījusies spožām acīm uz viņu un pirmie vārdi bijuši: „Es gribu ēst.” Tad vecmāmiņa no jauna nākusi Dieva priekšā slavas un pateicības lūgšanā. Man tad varēja būt 8 gadi, no šīs reizes atceros tikai – vecmāmiņa pie manas gultas uz grīdas skaļi lūdza, es esmu nesaprasianā un jutos ļoti izsalkusi. Šīs atmiņas man saglabājušās līdz šodienai. Vecmāmiņa, mūs audzinot, vienmēr aizrādīja, ja mēs, bērni darījām slikti: „Bīstieties Dievu!” Uz dievnamu, sevišķi ziemā, tikām maz, toties katru svētdienas rītu pie balti klāta galda vectēvs lasīja no Bībeles. Vecmāmiņa, kurai bija ļoti skanīga balss, dziedāja

no dziesmu grāmatas, papus ar saviem abiem jaunākajiem brāļiem spēlēja katrs savu instrumentu – trompeti, vijoli un cītaru. Jau agri iepazinās ar Bībeles stāstiem, zināju svētku nozīmi. Bieži vien gājām uz baznīcu kājām arī tos 10 km. Vēlākajos skolas gados dzīvoju Mazsalacā, kur pēc vecmāmiņas aiziešanas mūžībā pārcēlās arī papus, jo dabūja darbu tekstilfabrikā.

Vidusskolas gados iekļāvos draudzē un dziedāju korī. Tēva brālis mums – jauniešiem noorganizēja stīgu orķestri. Rakstījām dziesmām notis. Katram bija jāuzraksta sava nošu grāmata. Šī grāmata vēl šodien man ir saglabājusies. Daudzas aktivitātes pārsvarā notika pagrīdē. Svētdienās dievnams maz tika kontrolēts, bet svētkos vienmēr „spiegi” bija mūsu vidū. Bet arī Dievs bija ar mums. Šie bija vieni no skaistākajiem un svētīgākajiem gadiem. Bieži, sevišķi svētku reizēs visi gāja uz mūsu vecvecāku mājām „Purmaļiem”, kur tālu no pilsētas, esot kopā sadraudzībā Dieva radītajā, skaistajā dabā, slavējām Dievu dziesmās un mūzikā. Ziemassvētkos bija vecmāmiņas dzimšanas diena, bet „aiz tās” svinēti tika Kristus dzimšanas svētki.

Pagāja vidusskolas gadi, aizgāju mācīties – vispirms uz Vecbebru mājturības skolu, tad uz Rīgas pedagoģisko skolu. Sāku attālināties no Dieva. Nē, Dievs ap mani bija visu laiku, bet aizgāju tālāk no garīgām aktualitātēm, tās sāka palikt nesvarīgas. Apprecējos, vīrs bija neticīgs, piedzima bērni. Biju pabeigusi pedagoģisko skolu un gadu jau nomācījies neklātienē Liepājas pedagoģiskajā institūtā. Bet līdz ar dvīniņu piedzimšanu mācības bija jāpārtrauc. Arī šis bija Dieva nodoms manā dzīvē – iestājoties institūtā, man lika saprast, ka bez iestāšanās komjaunatnē, bez daudzu

Ļeņina, Marksa, Engelsa darbu izstudēšanas – to nebūs cerība nobeigt. Dievs no tā mani atturēja, vēlākos gados bez visa tā ieguvu izglītību.

Ģimenē radās nesaskaņas, bērni slimoja, ar vīru bija domstarpības par ticību, viņš aizliedza bērnus vest uz baznīcu, strādāju vairākās darba vietās, saslimu, ar vīru izšķīrāties. Tas viss mani atveda atpakaļ – tuvāk Dievam.

Par savu atkal tuvināšanos Dievam un pilnīgu pestīšanas mantošanu varu pateikties mācītājam Pāvilam Pallo, kura ticības iespaidots, arī vīrs atgriezās. Pāvils bija kā visas manas ģimenes mācītājs – viņš kristīja mani, manu vīru, manas trīs meitas.

Vēlos padalīties par savu nu jau paseno darba pieredzi, strādājot ar bērniem un iepazīstinot viņus ar Labo Vēsti.

Mani pienākumi bija pirmsskolas iestādē vadīt pedagoģisko darbu, ievadīt jaunās audzinātājas darba procesā, sekot un palīdzēt vadīt nodarbības, vadīt pedagoģiskās sēdes, būt klāt dažādās skolu valdes rīkotajās konferencēs, semināros, ņemt dalību mācību procesa pilnveidošanā. Tas bija 90-to gadu sākums. Ar bērniem tieša saskarsme man nebija, bet tie vienmēr bija ap mani.

Bija atmoda, draudzēs atsākās svētdienskolas. Tad sajutu Dieva aicinājumu – es taču varu arī savā iestādē kaut ko darīt, lai šie bērni iepazīst Dieva vārdu. Kad šo lēmumu paziņoju iestādes vadītājam, pati pat nenojautu, kā to darīšu, jo visi bērni nāca no nekristīgām ģimenēm, no tās paaudzes, kura tika audzināta pilnīgā ateisma garā. Izziņoju bērnu dārza sagatavošanas grupu vecākiem, ka bērniem būs iespēja mācīties Bībeles mācību. Uz pirmo nodarbību no 50 bērniem atnāca 20. Sāku veidot programmu un tā tapa tikai Dieva iedvesmota, jo pati jutos tukša. Ar sagatavoto programmu iepazīstināju bērnu vecākus. Uz vecāku sapulci gāju ar lūgšanu sirdī, jo nezināju, ko varu sagaidīt. Kad iepazīstināju ar mācāmo vielu un tās jēgu, piecēlās kāds tēvs un izkļiedza visu, kas bija viņa sirdī: „No padomju grāvja esam izvilkušies un nu gāzamies otrā – kristietības grāvī!” Pat piesaucot Bībeles vietas no Vecās Derības, kur aprakstīti kari un viss, kas ar to saistīts, tika kliegts: „Un to visu šī sekta bāzīs mūsu bērnu galviņās! Kur skatās skolu valde?” ... utt.

Klausījos un lūdzu pie sevis Dievu, lai dod gudrību atbildēt uz to visu. Sirdī iestājās miers, pat smaids, jo skatoties uz šo kļiedzošo tēti ar iesarkano matu cekulu, šķita, ka no tiem dzirksteles lēkā, viņam kļiedzot. Dievs bija ar mani – izkļiedzies, viņš apsēdās, nekādu atbildi vairs neprasiņa un vecāki arī bija tādi pieklusuši. Pēc šīs sapulces domāju, ka nu nebūs neviena bērna uz nākamo nodarbību. Bet notika brīnums, sanāca 98% no visiem bērniem, nenāca tikai tie, kuru vecāki bija saistīti ar dievturību.

Pretestību šai darbā sajutu tāpēc, ka esmu baptiste, jo par baptistiem vecāki gan savus bērnus negribēja mācīt. Te Dievs arī deva gudrību atspēkot – teicu, ka es nemācu konfesijas mācību, bet Bībeles mācību, un ja kādam ir šaubas, lai atnes sev vēlamās konfesijas Bībeli. Kā, vai tad Bībele nav visiem viena? Nu, lūk – teicu – jūs paši devāt atbildi – Bībele ir viena visām konfesijām.

Vēlāk no vecākiem bija lūgums – mācīt arī jaunākos bērnus (5-6 gadīgos). Arī šo lūgumu nesu Dieva priekšā, ar Viņa palīdzību sastādīju divu vecuma grupu plānu, to izkorigēt lūdzu mācītājam Aināram Baštikam. Programma tika akceptēta. Vēl vajadzēja Bībeles mācīšanas laiku iekļaut dienas mācību nodarbību sarakstā. Te no skolu valdes bija iebildums – drīkst tikai pirms vai pēc darba laika, tas nozīmē – vecākiem jāved bērns stundu ātrāk uz bērnu dārzu tajās dienās, kad nodarbība, vai arī jāatstāj vakaros stundu ilgāk. Atkal pēc padoma vērsos pie Dieva un arī saņēmu to. Man bija savs kabinets un nodarbības es varēju iekļaut, netraucējot iestādes darbu. Tā darbs virzījās uz priekšu, katru nedēļu bija piecām grupām nodarbība, katru gadu uz skolu izvadot, Bībeles mācību apguva 98% no izlaiduma bērniem. Tā pagāja 12 gadi. Tā kā man bija jau vairāki gadi pāri pensijai, no darba aizgāju, lai palīdzētu auklēt mazbērnus.

Nobeigumā vēl gribu pastāstīt par darba rezultātiem. Ar prieku uzņēmu ziņu, ka divu bērnu ģimenes aktīvi ir iesaistījušās luterāņu draudzē. Mateja draudzē satiku savus audzēkņus, kuri nu jau ir pusaudžu vecumā. Priecīgs pārsteigums bija, kad kādās kristībās sastapu ģimeni, kuri toreiz bija vieni no visskeptiskāk noskaņotajiem pret to, ko mācīju, bet tomēr bērnus uz nodarbībām laida. Dievs ir liels un spēj visu pārvērst. Zinu, ka kādas ģimenes apmeklēja katoļu draudzes. Par šiem esmu dzirdējusi, bet ticu, ka ir vēl citi.

Kāds tēvs man stāstīja gadījumam: „Skolotāj, jūs mūsu ģimenē esat pamatīgu sajukumu izraisījusi. Svinējām dzimšanas dienu, galdā bija arī kādi stiprāki dzērieni. Pienāca mūsu dēls un jūsu mācības iespaidā paņēma no galda pudeli, pasludino - jums nebūs apreibināties, jo no tā ceļas tikai ļaunums. Mēs bijām apjukuši kopā ar viesiem, bet bērns ir jārespektē un skolotājas autoritāti nedrīkst graut. Tā nu viesības palika bez stiprajiem dzērieniem.” *MM*

Ziemassvētku uzvedums bērnodrāzā

IZCEP VĒL VIENU MAIZI!

Reiz kāda sieviete cepa „chapatti” (indiešu maizi) savas ģimenes locekļiem un vēl vienu papildus kādam izsalkušam garāmgājējam. Viņa vienmēr nolika maizi uz palodzes, lai jebkurš, kas gāja garām, varētu to paņemt. Katru dienu vīrs ar kupri atnāca un paņēma chapatti. Tā vietā, lai izteiktu pateicību, viņš murmināja: „Ļaunais, ko tu dari, paliek ar tevi. Labais, ko tu dari, atnāk pie tevis atpakaļ!” Šādi turpinājās dienu pēc dienas. Katru dienu kuprainis nāca, paņēma chapatti un izdvesa to pašu.

Sieviete jutās aizkaitināta. „Neviena pateicības vārda!” viņa pie sevis noteica. „Katru dienu šis kuprainis atkārtu vienu un to pašu! Ko viņš ar to domā?” Vienu dienu, pavisam sakaitinātā garastāvoklī, viņa izlēma tikt vaļā no kuprainiņa. „Man no viņa jātiek vaļā,” viņa teica. Un ko viņa izdarīja? Viņa pievienoja indi chapatti mīklai, ko bija sagatavojusi!

Grasoties uzlikt chapatti uz palodzes, viņas rokas sāka trīcēt. „Ko es tagad daru?” viņa domāja. Momentā viņa iemeta šo chapatti ugunī, sagatavoja vēl vienu un uzlika uz palodzes. Kā vienmēr, atnāca kuprainis, paņēma maizi un nomurmināja: „Ļaunais, ko tu dari, paliek ar tevi. Labais, ko tu dari, atnāk pie tevis atpakaļ!”

Kuprainis devās ceļā, svētlaimē nemaz nenojauzdams, kas plosās šīs sievietes dvēselē. Katru dienu, kad sieviete nolika maizi uz palodzes, viņa aizlūdza par savu dēlu, kurš bija devies tālēs zilajās meklēt savu laimi. Daudzu mēnešu garumā viņai nebija nekādu ziņu no dēla. Viņa lūdza Dievu, kaut dēls atgrieztos mājās.

Tajā vakarā kāds piekļauvēja pie durvīm. Par lielu pārsteigumu, tur stāvēja viņas dēls! Viņš bija kļuvis ļoti vājš, drēbes bija noskrandušas un saplēstas. Viņš bija izsalcis un novārdzis. Ieraudzījis māti, dēls izsaucās: „Mammu, tas ir īsts brīnums, ka esmu šeit. Biju ceļā ļoti ilgi. Kādas jūdzes attālumā no mājām es biju tik ļoti izbadējies, ka sabruku uz zemes. Es būtu tur nomiris, bet tieši tajā brīdī vecs kuprainis gāja garām. Es lūdzu viņam kumosu ēdiena, un viņš bija tik laipns un iedeva man veselu chapatti. To dodot, viņš teica: ”Tas ir tas, ko es ēdu katru dienu, šodien es to atdošu tev, jo tava vajadzība ir lielāka nekā manējā!””

Mātei, dzirdot šos dēla vārdus, pēkšņi nobālēja seja. Viņa atspiedās pret durvju stenderi, lai nenokristu zemē. Viņa atcerējās indes pilno chapatti, ko bija sagatavojusi tajā rītā. Ja viņa to nebūtu sadedzinājusi, to apēstu viņas dēls un zaudētu dzīvību!

Beidzot viņa saprata šos vārdus: „Ļaunais, ko tu dari, paliek ar tevi. Labais, ko tu dari, atnāk pie tevis atpakaļ.” Dari labu un nekad nepagursti darīt labu, pat ja neviens to tajā brīdī nenovērtē! *MM*

„Darot labu citiem, tu vienlaicīgi dziedini pats sevi, jo prieks ir garīgas zāles.”
(D.Bonhēfers)

No interneta materiāliem

DIEVA INSTRUMENTI – ČAKLĀS ROKAS

Tuvojoties Lieldienām, varam pārsteigt bērnus ar dāvāniņām vai izdekorēt svētku galdu ar pašas gatavotiem rokdarbiem. Iepazīstinām ar **Ausmu Zurpēvici** no Āgenskalna draudzes un viņas jaukajiem darbiem.

Ausma Zurpēvica dzimusi un augusi kristiešu ģimenē. Kristījies mācītājs Augusts Korps 1942. gadā. Draudzē ir dziedājusi korī un kādu laiciņu kalpojusi arī virtuvē.

Pēc profesijas Ausma ir šuvēja. Ar rokdarbiem draudzējas jau no agras bērnības, pateicoties vecmāmiņai un mammai, kas mācīja būties Dievu. Viņas iemācīja arī adīt. Dzīves laikā Ausmai radās interese arī uz citiem rokdarbiem – tamborējumiem, izšuvumiem, pērļošanu. Savu ģimeni viņa vienmēr ir centusies apģērbt ar saviem pašas darinājumiem, jo četrus bērnus izaudzināt nemaz nav bijis tik viegli.

Ausma: „Mūsu ģimeni Dievs ir žēlojis, cik vien atceros – trīs paaudzēs. Arī draudzi neesmu mainījusi. Jā, bija laiks, kad aizklīdu pasaulē, bet mans Debesu Tēvs mani uzrunāja un atgriezta mājās. Caur Jēzus asinīm esmu glābta un slavēšu Viņu, kamēr dzīvošu.”

TAMBORĒTA VISTIŅA

Skatiet krāsainos foto 39.lpp.!

Rokdarba apraksts:

Galviņai jānotamborē 2 aplīši ar 12 vienkārtīgajiem stabiņiem, jāsašuj kopā, jāpiepilda ar vati, pietamborē sārtu knābīti, sekstīti un piešuj pie auguma. Arī augums tamborēts kā aplis, tikai lielāks.

1. rinda – 12 vienk. stabiņi
2. rinda – 20 vienk. stabiņi
3. rinda – 32 vienk. stabiņi
4. rinda – 30 vienk. stabiņi

Pēc patikas ap kaklu var aptamborēt apkaklīti.

Uz brokastu galda vistiņā var paslēpt svaigi vārītu olu, kur tā ilgāk saglabāsies silta. Katram ēdājam pie viņa šķīvīša var nolikt citas krāsas vistiņu. *OROM*

Lappusi sagatvojusi Māra Martinsone

KĀPĒC ŪDENS?

Lidija Saulīte, Mateja draudze

Izdzer katru dienu vismaz 2 litrus ūdens!

Esam to daudzkārt dzirdējuši. Bet kāpēc tas būtu jādara? Palūkosimies uz šo jautājumu mazliet dziļāk. No kurienes ūdens, kāds ūdens un kāpēc tā lietošana tik svarīga?

Interesanti, ka Bībeles pirmajā nodaļā jau ir runa par ūdeni. „...un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem” (1.Moz.1:2). Dievs radīšanas procesā izmanto ūdeni, lai šķirtu sauszemi no jūras un ne tikai. Ūdens saistīts ar ļoti daudziem notikumiem Bībelē, varam atrast Rakstu vietas par ūdens dažādo nozīmi un pielietošanu. Palūkosimies tikai uz dažām. Dievs iznīcina grēcīgo pasauli ūdens plūdus. Ūdens no klints noder slāpju dzesēšanai Izraēla bērniem tuksnesī. Sīrietis Naāmans tiek dziedināts no spitālības, iegremdējoties Jordānas ūdeņos (2.Ķēn.5:1-27). Jēzus kristība notiek Jordānā, pēc kuras Viņš saņem Dieva Gara spēku savai kalpošanai. Samariešu sievietei pie akas Jēzus sola dzīvo ūdeni: „kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam nemūžam vairs neslāps, bet ūdens, ko Es tam došu, kļūs viņā par ūdens avotu, kas verd mūžīgai dzīvei (Jāņa 4:14). Golgātā, kad Jēzus mirst par mūsu grēkiem, no Viņa sāniem iztek asinis un ūdens. Bībeles noslēgumā atkal lasām par ūdeni „Kam slāpst, lai nāk; kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas” (Atkl.22:17). Nenovērtēsim par zemu šo ūdeni, jo tam ir mūžības vērtība!

Nedaudz par redzamo ūdeni, bez kura arī nav iedomājama mūsu ikdienu. Neskatoties uz to, ka ūdens ķīmiskā formula ir ļoti vienkārša, tā fizikālās un ķīmiskās īpašības ir ļoti īpatnējas un stipri savādākas kā vairumam citu vielu. Ūdeni dabā sastopam trīs agregātstāvokļos: cietā, šķidrā un gāzveida. Daudzas vielas sacietējot kļūst blīvākas un ūdenī nogrimst, bet ūdens sacietējot kļūst par ledu, kurš peld un dabā aizsargā ūdens tilpnes un tur dzīvojošos organismus no aukstuma. 71 % no zemes virsmas klāj ūdens. Ūdens ir vissvarīgākais šķidrums pasaulē, tas ir visos dzīvajos organismos un daudzi pat dzīvo ūdenī. 65-75 % no ķermeņa masas aizņem ūdens, bērniem vairāk, bet novecojot, tā daudzums samazinās. Ūdens trūkums organismā var izraisīt dehidratāciju (organisma izžūšanu), šāds stāvoklis ir sevišķi bīstams maziem bērniem un veciem cilvēkiem.

Ūdens loma patiešām ir iespaidīga, jo tas:

- regulē ķermeņa temperatūru;
- palīdz izvadīt šlakvielas;
- piegādā barības vielas un skābekli;
- šķidrina vitamīnus, minerālvielas, lai šūnas tās var izmantot;
- samazina nieru un aknu slodzi, izvadot indīgas vielas;
- novērš aizcietējumu veidošanos.

Ūdens ne tikai nodrošina organisma ritmisku un mierīgu darbību, tas var aizkavēt dažu slimību rašanos. Cilvēkiem, kam veidojas nierakmeņi, ieteicams lietot vairāk šķidrums. Ūdens pastiprināti jāuzņem akūtas un hroniskas saindēšanās gadījumā, arī slimojot ar aknu un žultsvadu slimībām.

Ūdens ir pats labākais tonizējošais dzēriens bez kaitīgas blakusiedarbības, jo palīdz atbrīvoties no noguruma. Ūdens samazina sirdslēkmju un insulta risku, aizsargā artērijas un smadzeņu asinsvadus no aizsērēšanas. Ūdens un sirds saraušanās šķidrums asinis un rada viļņus, kuri neļauj cietajām vielām nosēties uz asinsvadu sienām. Ūdens palīdz novērst atmiņas zaudēšanu novecojot, samazina risku saslimt ar Alcheimera slimību, izkaisīto sklerozi, Parkinsona slimību u.c. Ūdens var palīdzēt samazināt svaru, kā arī tikt vajā no kaitīgiem ieradumiem, ieskaitot tieksmi pēc kafijas. Zaudējot 2% no organisma ūdens daudzuma izjutām slāpes, ja zaudējam 10% - sākas halucinācijas, bet, ja vairāk par 12%, tad iestājas nāve. Mums katram būtu vajadzīgs uzņemt 30 ml ūdens uz kilogramu svara. Cilvēks savas dzīves laikā izlieto 75 tonnas ūdens.

Ūdenim, ko dzeram, noteikti ir jābūt tīram, viegli bāziskam (sārmainam) un pareizi strukturētam. Ja ūdens ir par skābu, tad samazinās organisma imunitāte, ātrāk vairojas baktērijas un vīrusi, pasliktinās spēja uzņemt vitamīnus un mikroelementus. Ir daudzas vietas uz zemes, kur akūti izjūt dzeramā ūdens trūkumu, tāpēc daudzas slimības izraisa netīra ūdens lietošana. Tā jau ir visas pasaules problēma, jo gan lauksaimnieciskā saimniekošana, gan rūpnieciskā ražošana ir novedusi pie tā, ka ūdeņi ir piesārņoti. Iet bojā dzīvnieki un cieš arī cilvēki. Ieteicams būtu lietot dziļurbumu vai tīru aku ūdeņus, bet vienmēr jāņem vērā ekoloģiskā situācija. Ūdens, ko saņemam savos ūdensvados pilsētās, nebūt nav pats ideālākais, kaut gan tiek rūpīgi attīrīts ar speciāliem filtriem un koagulantiem, apstrādāts ar ozonu un dažkārt arī ar hloru (pēdējais pēc dažu zinātnieku domām var izraisīt onkoloģiskas saslimšanas). Ja hlorētu ūdeņi uzvāra, tas kļūst vēl kaitīgāks. Arī veikalos plauktos esošais dzeramais ūdens dažreiz var būt tas pats krāna ūdens. Nebūtu ieteicams lietot destilētu ūdeņi, jo tajā vairs nav organismam tik nepieciešamo mikroelementu. Ja tuvumā ir kāds dabīgs ūdens avots, tad būtu jācenšas dzeramo ūdeņi ņemt no tā. Ūdens pildīšanai un glabāšanai labāk izmantot stikla traukus nevis plastmasas.

„Dāvana, kuru mēs saucam ‘dzīvība’ ir dāvāta visumā vienīgajai vielai, kura spēj to saglabāt un nodot cilvēkiem – ūdenim” (autors nezināms). Bet šis dzīvības autors gan ir zināms un neskatoties uz grēcīgā cilvēka postošo darbību, katrs, kurš ar pateicību pieņem šo dāvanu ir pasargāts, jo Dieva apsolījumi ir nemainīgi. Daži zinātnieki uzskata, ka cilvēka domas (labas vai sliktas) spēj mainīt ūdens kvalitāti, bet mēs zinām, ka Dievs savā gudrībā nav pārspējams un cilvēks var atklāt tikai to, ko Dievs grib, lai mēs zinātu. Visā pēdējais vārds pieder Viņam, tāpēc ar pateicību baudīsim visu, arī ūdens glāzi. „Par visu esiet pateicīgi!” (1. Tes.5:18)

Tuvojas pavasaris un laiks, kad varēsīm ūdeņi aizstāt ar bērzu sulām, jo tās satur tik daudzus organismam vērtīgos minerālus. Daži pat iesaka bērzu sulas izmantot kafijas,

tējas un zupas vārīšanai. Tomēr labāk dzersim tās tīrā un svaigā veidā, jo bērzs tās jau izfiltrējis un uzlabojis, atdodot daļu no savas dzīvības mums.

DZĪVIE LEDUS KUBIŅI

Pavasārī un vasarā sagatavosim skaistus ledus kubiņus!

Ar piparmētru:

Apliet svaigas piparmētru lapiņas ar verdošu ūdeni, ļaut atdzist un nokāst. Ievietot ledus formiņās jaunas svaigas piparmētru lapiņas un apliet ar iegūto aromātisko ūdeni. Sasaldēt!

Ar citronu:

Vispirms pagatavot citronu ūdeni, pievienojot ūdenim citrona sulu. Ievietot ledus formiņās pa ceturdaļšķēlītei citrona ripiņas ar visu mizu, apliet ar citronūdeni. Sasaldēt!

Ar dažādām ogām – zemenēm, mellenēm un citām:

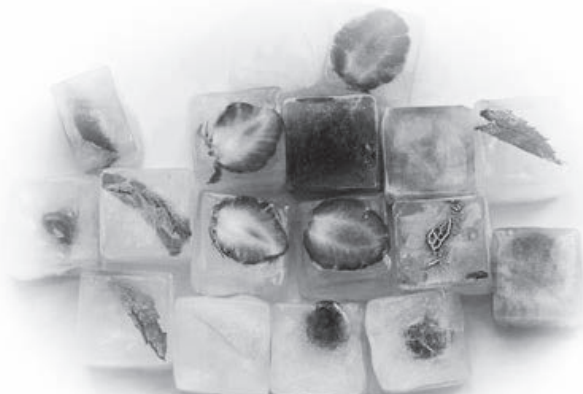
Ievietot formiņās pa ogai vai divām, pārliet ar svaigu ūdeni un sasaldēt!

Ar ziedlapiņām:

Iesaldējiet ledus kubiņos dažādu puķu ziedlapiņas. Izmantojiet ziedlapiņas tikai no ārstnieciskajiem augiem, piemēram, kliņģerītēm, rudzupuķēm, mežrozītēm.

Šādus skaistus ledus kubiņus var izmantot dažādi – pievienot limonādēm un atspirdzinošiem dzērieniem, dekorēt auksto ēdienu galdu un salātus. Varat ar ledus kubiņu katru rītu norīvēt seju!

Monika

Par Ausmu Zurpēvicu
un viņas rokdarbiem
lasiet 35.lpp

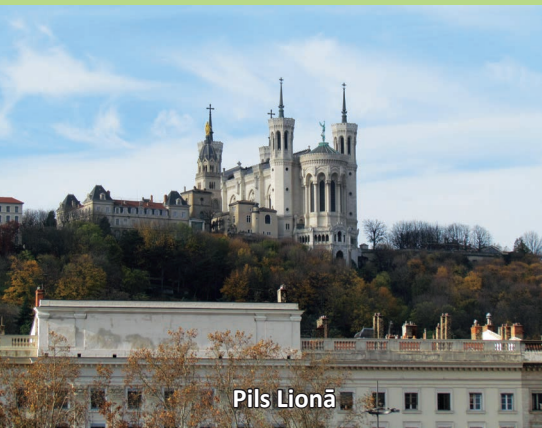

„Ja tevi rīfīg kas nospiež, atrod rīfīg kādu, kas tev palīdz,
lai Dievs var rīfīg palīdzēt un Dievs rīfīg saka filipiešiem 4:15,
ka „es visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru,”
un es rīfīg varu kalpot Dievam
un Dievs rīfīg tiek pagodināts ar to!”

(Citāts noklausīts sieviešu konferencē Liepājā)

EIROPAS SIEVIEŠU APVIENĪBAS konference Francijā

(rakstu lasiet 25.lpp.)

Pils Lionā

Altāris katoļu seminārā Lionā

Konferences dalībnieces